

DÂN NGHÈO CÚI XIN .

Chín mươi triệu dân đen như ngái ngủ
Không thấy cùm nô lệ bủa vây đầu
Vòi bạch tuộc bám sâu vào gan phổi
Rút máu hồng nuôi đám cướp hại dân
Còn đâu nữa những mảnh vườn xanh ngắt
Mái tranh xiêu ôm khói buổi cơm chiều
Qui hoạch đuổi dân nghèo để chiếm đất
Chỗ mưu sinh nay mép ruộng quanh đời
Rồi một tối đất chווì theo cơn bão
Bao mạng người chết lặng dưới bùn đen
Cảnh khổ dân nghèo bao người thương cảm
Hay vẫn vui đàn đúm quanh rượu chè
Trí thức sĩ phu một phường giá áo
Nâng hai tay và quì gối cúi đầu
Chỉ cầu mong an bình trong xó kẹt
Ngày hai buổi ăn no rồi ngủ kỹ
Cả nước thờ ơ trước lũ cướp ngày
Không xót thương dù no nê vàng bạc
Những kẻ không tim ngồi xồm trên đầu

Đem lòng tham tô trét trò xảo quyết

Hỡi ai bán dân hại nước một đời

Bớt cái tham giảm ác cướp dân nhờ .

PHAN NGHĨA .